

เกล้าบาท

วิจารณ์พรรคคอมมิวนิสต์

เดอะอีพ็อคไทมส์

คำนิยม

หนังสือเล่มนี้แปลจากเรื่องชุดเก้าบทที่เริ่มจัดพิมพ์ครั้งแรกในลักษณะบทบรรณาธิการในต้าจีหยวน (www.daijiyuan.com) ซึ่งเป็นฉบับพิมพ์ภาษาจีนของเดอะอีพอคไทมส์ เมื่อได้อ่าน “เก้าบทวิจารณ์พรรคคอมมิวนิสต์จีน”แล้ว ท่านจะทราบว่าทำไมผู้แต่งจึงไม่ประสงค์จะออกนาม

ต้าจีหยวนเริ่มจัดพิมพ์บทบรรณาธิการดังกล่าวเมื่อ วันที่ 19 พฤศจิกายน ค.ศ. 2004 บทบรรณาธิการนี้ส่งผลกระทบต่อชาวจีนที่อยู่นอกประเทศจีน และกำลังมีผลกระทบมากขึ้นถึงชาวจีนภายในประเทศจีนด้วย เก้าบทวิจารณ์พรรคคอมมิวนิสต์จีนกำลังเริ่มเป็นบทสนทนาในหมู่ชาวจีนเกี่ยวกับธาตุแท้ของพรรคคอมมิวนิสต์จีน

บรรณาธิการของเดอะอีพอคไทมส์ (www.theepochtimes.com) เชื่อว่าผู้ที่พูดภาษาไทยคงอยากจะมีส่วนร่วมในการสนทนาเช่นกัน เราจึงได้จัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ขึ้นมา

คณะกรรมการบรรณาธิการ
เดอะอีพอคไทมส์

บทนำ

กว่าหนึ่งทศวรรษหลังการล่มสลายของอดีตสหภาพโซเวียตและระบอบปกครองคอมมิวนิสต์ในยุโรปตะวันออก การเคลื่อนไหวของคอมมิวนิสต์สากลได้กลายเป็นสิ่งที่ทั่วโลกไม่ยอมรับ จุดจบของพรรคคอมมิวนิสต์จีนจึงเพียงรอว่า จะเป็นเมื่อไรเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ก่อนการล่มสลายอย่างสิ้นเชิงของมัน พรรคคอมมิวนิสต์จีนกำลังพยายามผูกชะตากรรมของมันเอาไว้กับประชาชาติจีน ที่มีอารยธรรมยาวนาน 5,000 ปี นี่จึงกลายเป็นความหายนะของประชาชนจีน ดังนั้นประชาชนจีนจึงต้องเผชิญกับปัญหาว่าจะมองพรรคคอมมิวนิสต์จีนอย่างไรในช่วงเวลานี้ ประเทศจีนจะพัฒนาสังคมกันอย่างไรโดยปราศจากพรรคคอมมิวนิสต์จีน และประชาชนจีนจะฟื้นฟูและสืบทอดมรดกประเพณีวัฒนธรรมต่อไปอย่างไร

หนังสือพิมพ์อีพอคไทมส์ (*The Epoch Times*) กำลังจัดพิมพ์บทบรรณาธิการฉบับพิเศษชุดหนึ่งขึ้นมา คือ “แก้บทวิจารณ์พรรคคอมมิวนิสต์” ก่อนที่ฝ่าโลงของพรรคคอมมิวนิสต์จีนจะถูกปิด เราจะขอแนะนำเนื้อหาพิพากษาอันสุดท้ายต่อมันและต่อการเคลื่อนไหวของคอมมิวนิสต์สากล ซึ่งนำความหายนะมาสู่มนุษยชาติมากกว่าหนึ่งศตวรรษ

ตลอด 80 กว่าปีของมัน ทุกสิ่งที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนเข้าไปแตะต้องล้วนแต่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียด้วยการโกหก หลอกลวง สงคราม ความอดอยาก ระบบทรราชย์ การสังหารหมู่ และความสยองขวัญ ความเชื่อและหลักการตามประเพณีเดิมถูกทำลายอย่างร้ายแรง หลักจริยธรรมและโครงสร้างสังคมแบบดั้งเดิมถูกแยกสลายด้วยการใช้กำลัง ความรู้สึกร่วม ความรักและความสมานฉันท์ในหมู่ประชาชนถูกบิดเบือนเป็นการต่อสู้และความเกลียดชัง ความเคารพยกย่องและการเห็นคุณค่าของสวรรค์และโลก ถูกแทนที่ด้วยความยโสโอหังอยากจะ “ต่อสู้กับสวรรค์และโลก” ผลก็คือการล่มสลายอย่างสิ้นเชิงของสังคม ศีลธรรมและระบบนิเวศน์ และวิกฤตกาฬขนาดใหญ่ของประชาชนจีน ซึ่งที่จริงคือของมนุษยชาติ ความหายนะทั้งหมดนี้เกิดจากการวางแผนอย่างเจตนา การจัดการ และการควบคุมของพรรคคอมมิวนิสต์จีน

บทกวีที่มีชื่อเสียงบทหนึ่งของจีนเขียนไว้ว่า “ฉันถอนใจลึกๆต่อดอกไม้ที่ร่วงโรยโดยเปล่าประโยชน์” จุดจบของการปกครองระบอบคอมมิวนิสต์ใกล้มาถึงแล้ว เหลือเพียงการดิ้นรนเพื่อเอาชีวิตรอด วันคืนแห่งการล่มสลายของมันอยู่แค่เอื้อม หนังสือพิมพ์อีพอคไทมส์เชื่อว่าเวลานั้นสูงอมแล้ว ก่อนการล่มสลายอย่างสิ้นเชิงของพรรคคอมมิวนิสต์จีนจะมาถึง เราจะมองย้อนกลับไปอย่างรอบด้านเพื่อเปิดโปงให้ชาวจีนและชาวโลกได้เห็นถึงวิธีการที่ลึกลับที่สุดในประวัติศาสตร์(พรรคคอมมิวนิสต์จีน)ได้รวมเอาความชั่วร้ายทั้งหมดนับแต่อดีตมาที่มีผู้กระทำให้ทุกแห่งในโลกนี้มาใช้ เราหวังว่าผู้ที่ยังคงถูกพรรคคอมมิวนิสต์จีนหลอกลวงจะสามารถมองเห็นมันได้อย่างกระจ่างชัดในขณะนี้ สลัดพิษของมันทิ้งไปจากจิตวิญญาณ สลัดการควบคุมที่ชั่วร้ายของมันออกจากจิตใจ ปลดปล่อยตัวเองออกมาจากพันธนาการที่น่ากลัว และละทิ้งมายาภาพที่สวยงามทั้งหมดของมันเสีย

การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็นหน้าประวัติศาสตร์จีนที่มีดমনและไร้สาระที่สุด ในบรรดาอาชญากรรมนับไม่ถ้วนของมันนั้น เรื่องที่ชั่วร้ายที่สุดคือการประทุษร้ายผู้ฝึกฝ่าหลุนกง เจียง เจ๋อหมิน ชักนำพรรคคอมมิวนิสต์จีนเข้าสู่จุดจบด้วยการประทุษร้าย “ความจริง ความเมตตา ความอดทน” หนังสือพิมพ์อีพอคไทมส์เชื่อว่าโดยการทำ ความเข้าใจกับประวัติศาสตร์ที่แท้จริงของพรรคคอมมิวนิสต์จีน เราจึงจะสามารถป้องกันไม่ให้โศกนาฏกรรมเหล่านั้นเกิดขึ้นอีก ในขณะเดียวกัน เราก็หวังว่า พวกเราทุกคนจะสะท้อนความคิดที่อยู่ลึกที่สุดของเราออกมา และตรวจสอบดูว่าความซื่อสัตย์และความประนีประนอมของเราทำให้เรามีส่วนร่วมในโศกนาฏกรรมจำนวนมากเหล่านั้นที่น่าจะหลีกเลี่ยงได้หรือไม่

บทวิจารณ์พรรคคอมมิวนิสต์ ตอนที่ 1

พรรคคอมมิวนิสต์ คือ อะไร ?

บทนำ

เป็นเวลานานกว่า 5,000 ปีมาแล้ว ที่ชาวจีนได้สร้างอารยธรรมที่วิเศษยิ่งบนผืนแผ่นดิน ซึ่งหล่อเลี้ยงชีวิตโดยอาศัยแม่น้ำเหลือง และแม่น้ำแยงซี ในช่วงระยะเวลาที่ยาวนานนี้ ได้ผ่านการปกครองของราชวงศ์แล้ว ราชวงศ์เล่า และวัฒนธรรมจีนได้ถูกสร้างขึ้นและเชื่อมโยง ความยิ่งใหญ่และการหมุนเวียนของเรื่องราวต่างๆ มีบทบาทสำคัญต่อเวทีประวัติศาสตร์ของประเทศจีน

ปีค.ศ. 1840 เป็นปีที่นักประวัติศาสตร์ได้พิจารณาว่าเป็นปีเริ่มต้นของยุคร่วมสมัยของจีน เป็นการเริ่มต้นการเดินทางของจีนจากรูปแบบประเพณีดั้งเดิมสู่ยุคสมัยนิยม อารยธรรมจีนประสบกับเหตุการณ์ที่สำคัญ 4 ครั้งด้วยกัน ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ทำลายและตบสนอง โดย 3 ครั้งแรกรวมถึงการรุกรานและล่งล้ำเมืองปักกิ่ง โดยกองกำลังร่วมรบของอังกฤษและฝรั่งเศส ในตอนต้นปีค.ศ. 1860 สงครามจีน-ญี่ปุ่น ในปีค.ศ. 1894 และสงครามรัสเซีย-ญี่ปุ่น ซึ่งทำสงครามอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของจีน ในปีค.ศ. 1906 เหตุการณ์ที่ทำลายทั้ง 3 ครั้งนี้ ประเทศจีนตอบโต้ด้วยการเคลื่อนไหวแบบตะวันตก คือการนำเข้าสินค้าที่ทันสมัยและอาวุธที่ทันสมัย การปฏิรูปสถาบันในปีค.ศ. 1898¹ ในปลายราชวงศ์ชิง และมีความพยายามที่จะวางรากฐานกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งต่อมากลายเป็นการปฏิวัติประชาธิปไตย² ในปีค.ศ. 1911

ในช่วงสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 1 แม้ว่าจีนจะได้ชัยชนะ แต่ก็ไม่ได้มีชื่ออยู่ในกลุ่มผู้ที่มีอำนาจมากในขณะนั้น มีชาวจีนหลายคนเชื่อว่าการโต้ตอบ 3 ครั้งแรกไม่เป็นผล การเคลื่อนไหวเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม³ ได้นำไปสู่ความพยายามในการโต้ตอบครั้งที่ 4 ซึ่งลงเอยด้วยความเป็นตะวันตกสมบูรณ์แบบของวัฒนธรรมจีน โดยผ่านการเคลื่อนไหวของคอมมิวนิสต์และเป็นการปฏิวัติแบบสุดขั้ว

บทความนี้ มีส่วนสัมพันธ์กับผลกระทบของอารยธรรมจีน ซึ่งอยู่ภายใต้การชี้นำโดยระบอบคอมมิวนิสต์ และพรรคคอมมิวนิสต์ หากเราย้อนกลับไปดูผลที่เกิดจากการเลือกทางเดินของประเทศจีน จะพบว่ามีคนเกือบ 100 ล้านคนที่ตายอย่างผิดธรรมชาติ ในกว่า 160 ปีที่ผ่านมา พร้อมกับการทำลายวัฒนธรรม ประเพณี และอารยธรรมของจีน เกือบหมดสิ้น

I. การใช้ความรุนแรงและความหวาดกลัว เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจและการรักษาอำนาจ

“คอมมิวนิสต์มักซ่อนความคิดและเป้าหมายของตนเอง พวกเขาจะป่าวประกาศว่าเป้าหมายสุดท้ายจะบรรลุได้ด้วยวิธีเดียวเท่านั้นคือ การใช้กำลังในการโค่นล้มสภาพสังคมที่เป็นอยู่ทั้งหมด”⁴ คำพูดนี้ได้มาจากบทสรุปในคำแถลงการณ์ลัทธิคอมมิวนิสต์ (*Communist Manifesto*) ซึ่งเป็นเอกสารแสดงหลักการของพรรคคอมมิวนิสต์ ความรุนแรงเป็นวิธีหลักวิธีเดียวที่พรรคคอมมิวนิสต์ใช้ในการได้มาซึ่งอำนาจ ลักษณะเฉพาะนี้ได้ถูกส่งต่อไปยังทุกส่วนของพรรคที่ก่อร่างขึ้นมานับตั้งแต่จุดกำเนิดของพรรค

ความจริงแล้วพรรคคอมมิวนิสต์พรรคแรกของโลกก่อตั้งขึ้นหลายปีหลังจากการเสียชีวิตของคาร์ล มาร์กซ ในปีถัดจากการปฏิวัติในเดือนตุลาคม ปี 1917 ได้ก่อกำเนิด “พรรคคอมมิวนิสต์ของรัสเซียทั้งหมด(บอลเชวิค)”

(ซึ่งต่อมาภายหลังรู้จักกันในนาม “พรรคคอมมิวนิสต์โซเวียตยูเนี่ยน”) พรรคนี้เติบโตขึ้นมาจากการใช้ความรุนแรงต่อต้าน “ศัตรูแห่งชนชั้น” และยึดมั่นการใช้ความรุนแรงต่อสมาชิกพรรค หรือแม้แต่พลเมืองธรรมดาๆ ในช่วงการกวาดล้างของสตาลินปี 1930 พรรคคอมมิวนิสต์โซเวียตได้สังหารหมู่ ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นสายลับหรือผู้ทรยศ หรือแม้แต่ผู้ที่มีเพียงความคิดเห็นที่แตกต่างจากพรรคไปกว่า 20 ล้านคน

พรรคคอมมิวนิสต์จีนเริ่มจากการเป็นสาขาของพรรคคอมมิวนิสต์โซเวียต โดยเป็นพรรคคอมมิวนิสต์ระหว่างประเทศที่ 3 ดังนั้นจึงได้รับสืบทอด “ความเต็มใจในการฆ่า” โดยธรรมชาติ ในช่วงสงครามกลางเมืองครั้งแรกระหว่าง คอมมิวนิสต์-ก๊กมินตั๋งในช่วงปี 1927-1936 จำนวนประชากรในจังหวัดเจียงซี ลดลงอย่างน่าสะพรึงกลัวคือจาก 20 ล้านคน เหลือเพียง 10 ล้านคน เพียงตัวเลขคร่าวๆ นี้ก็สามารถแสดงถึงการทำลายล้างที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของพรรคคอมมิวนิสต์แล้ว

การใช้ความรุนแรงอาจเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในความพยายามที่จะได้มาซึ่งอำนาจทางการเมือง แต่ก็ไม่เคยมีระบอบการปกครองใดที่กระหาย “การฆ่า” ดังเช่นพรรคคอมมิวนิสต์จีน โดยเฉพาะในช่วงเวลาแห่งความสงบ ตั้งแต่ปี 1949 จำนวนผู้เสียชีวิตจากการใช้ความรุนแรงของพรรคคอมมิวนิสต์จีน มีมากกว่าจำนวนผู้เสียชีวิตโดยรวมจากสงครามในช่วงปี 1921-1949

ตัวอย่างที่ดีของการใช้ความรุนแรงของพรรคคอมมิวนิสต์ ก็คือการใช้การสนับสนุนกลุ่มเขมรแดง จำนวนคนในประเทศกัมพูชาถูกฆ่าตายถึง 1/4 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศภายใต้การนำของกลุ่มเขมรแดง ในจำนวนนี้รวมถึงชาวจีนอพยพและลูกหลานส่วนใหญ่ด้วย ประเทศจีนยังคงปิดกั้นประชาคมโลกจากการนำกลุ่มเขมรแดงขึ้นสู่การพิจารณาคดีในศาล ทั้งนี้ก็เพื่อปิดบังชื่อเสียงในทางลบของตนเองเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

พรรคคอมมิวนิสต์จีนยังมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับกำลังรบในการปฏิวัติที่โหดร้ายที่สุดและระบอบการปกครองที่ใช้อำนาจอย่างไม่ยุติธรรมและโหดร้าย นอกจากเขมรแดงแล้ว ยังมีพรรคคอมมิวนิสต์ในอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย เวียดนาม พม่า ลาว และ เนปาล ทั้งหมดนี้ล้วนได้รับการสนับสนุนการก่อตั้งจากพรรคคอมมิวนิสต์จีน ผู้นำหลายคนของพรรคคอมมิวนิสต์ในกลุ่มนี้เป็นชาวจีน และมีบางคนยังคงหลบซ่อนตัวอยู่ที่ประเทศจีนในขณะนี้

พรรคคอมมิวนิสต์กลุ่มอื่น ที่ยึดแนวคิดของเหมา (ประธานเหมาเจ๋อตง) ได้แก่ กลุ่มทางสว่างในอเมริกาใต้ และกลุ่มกองทัพแดงของญี่ปุ่น ความโหดร้ายป่าเถื่อนของทั้งสองกลุ่มนี้เป็นที่โจษจันและถูกประณามไปทั่วโลก

หนึ่งในทฤษฎีที่คอมมิวนิสต์ยึดถือก็คือทฤษฎีของดาร์วินเกี่ยวกับสังคม พรรคคอมมิวนิสต์นำทฤษฎีการแข่งขันระหว่างเผ่าพันธุ์ มาใช้กับความสัมพันธ์ของมนุษย์และประวัติศาสตร์ของมนุษย์ โดยเชื่อว่าการต่อสู้ระหว่างชนชั้นเป็นวิธีการขับเคลื่อนวิธีเดียวเพื่อให้เกิดการพัฒนาทางสังคม การต่อสู้ดิ้นรนจึงกลายเป็นความ “เชื่อ” ของพรรคคอมมิวนิสต์ เป็นเครื่องมือของการได้มาและรักษาไว้ซึ่งการควบคุมทางการเมือง คำพูดที่มีชื่อเสียงของเหมาที่ค้านกับทฤษฎีเกี่ยวกับการอยู่รอดที่เนื่องมาจากสภาพที่เหมาะสม คือ “ด้วยจำนวนคนถึง 800 ล้านคน จะดำเนินไปได้อย่างไรโดยปราศจากการต่อสู้ดิ้นรน”

คำกล่าวอ้างของเหมาอีกอันหนึ่งที่มีชื่อเสียงคล้ายๆ กันก็คือ “การปฏิวัติวัฒนธรรมจะต้องมีขึ้นทุกๆ 7 หรือ 8 ปี”⁵ พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ใช้กำลังครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อให้ตนสามารถปกครองประเทศจีน เป้าหมายของการใช้กำลังก็เพื่อสร้างความหวาดกลัว ใช้ทุกๆ การต่อสู้ดิ้นรน ทุกๆ การเคลื่อนไหว ในการสร้างความหวาดกลัว เพื่อให้ชาวจีนใจสั่นด้วยความกลัว และค่อยๆ ตกเป็นทาสภายใต้การควบคุมของพรรคคอมมิวนิสต์จีน

ทุกวันนี้ การก่อการร้ายกลายเป็นศัตรูหลักที่สำคัญของโลกเสรีที่เจริญแล้ว พรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้การก่อการร้ายที่รุนแรงในวงกว้างมากขึ้น ยาวนานขึ้น และมีผลในการทำลายล้างมากขึ้น ทุกวันนี้ ในศตวรรษที่ 21 เรา

ไม่สามารถที่จะล้มเลือนมรดกตกทอดชิ้นนี้ของพรรคคอมมิวนิสต์ เนื่องจากมันจะมีบทบาทสำคัญต่อชะตากรรมของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในอนาคต

II. โทกหเพื่อให้การใช้ความรุนแรงดูสมเหตุสมผล

ระดับของความเจริญวัดได้จากระดับของการใช้ความรุนแรงในการปกครอง การใช้ความรุนแรงแสดงถึงการก้าวถอยหลังก้าวใหญ่ของอารยธรรมของมนุษยชาติจากการปกครองระบอบคอมมิวนิสต์ ที่โซคร้ายคือ คนที่เชื่อว่าความรุนแรงคือวิธีที่สำคัญและหลีกเลี่ยงไม่ได้ในการทำให้สังคมก้าวหน้า จะมองว่าพรรคคอมมิวนิสต์มีความก้าวหน้า

การยอมรับความรุนแรงอาจอยู่ในรูปของการใช้การโทกหลวงของพรรคคอมมิวนิสต์ที่มีความชำนาญเหนือชั้นกว่าใครๆ ซึ่งเป็นมรดกตกทอดอีกอันหนึ่งของพรรคคอมมิวนิสต์

“ตั้งแต่วัยเด็ก พวกเรามักคิดว่าอเมริกาเป็นประเทศที่น่ารัก เราเชื่อว่าความคิดเช่นนี้ส่วนหนึ่งมาจากการที่อเมริกาไม่เคยครอบครองประเทศจีน หรือโจมตีประเทศจีน เหตุผลที่ลึกกว่านั้นก็คือ ชาวจีนมีความประทับใจอเมริกาในเรื่องของความเป็นประชาธิปไตย และลักษณะใจกว้างของชาวอเมริกัน”

คำกล่าวนี้มาจากบทบรรณาธิการ ซึ่งตีพิมพ์เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 1947 ในหนังสือพิมพ์ซินหัว ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ทางการของพรรคคอมมิวนิสต์จีน 3 ปีต่อมา พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ส่งทหารไปสู้รบกับทหารอเมริกาที่เกาหลีเหนือ และป้ายสีอเมริกาว่าเป็นจักรวรรดินิยมที่เลวร้ายที่สุดของโลก ชาวจีนแผ่นดินใหญ่ทุกคนคงรู้สึกแปลกใจที่ได้อ่านบทบรรณาธิการนี้เมื่อ 50 ปีที่แล้ว พรรคคอมมิวนิสต์จีนสั่งห้ามสิ่งพิมพ์ทุกชนิดที่พิมพ์ข้อความคล้ายๆ ข้อความข้างต้น แต่ให้ตีพิมพ์ข้อความที่เขียนขึ้นใหม่

ตั้งแต่พรรคคอมมิวนิสต์จีนมีอำนาจ พรรคคอมมิวนิสต์จีนวางแผนทุกแผนโดยใช้เล่ห์เหลี่ยมคล้ายๆกัน เพื่อกำจัดผู้ต่อต้านการปฏิวัติ(1950-1953) ห้างหุ้นส่วนของธุรกิจสาธารณะหรือของเอกชน(1954-1957) การต่อต้านขวาจัด(1957) การปฏิวัติวัฒนธรรม(1966-1976) การสังหารหมู่ที่จัตุรัสเทียนอันเหมิน(1989) และที่เกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้คือ การประหารผู้ฝึกฝาลูกกตั้งตั้งแต่ปี 1999 ส่วนเหตุการณ์อื้อฉาวที่สุดคือการปราบปรามปัญญาชนในปี 1957 พรรคคอมมิวนิสต์จีนเรียกร้องให้ปัญญาชนแสดงความคิดเห็น แต่แล้วกลับทำร้ายพวกเขาในฐานะพวกขวาจัด โดยใช้คำพูดของพวกเขาเป็นหลักฐานการก่ออาชญากรรม เวลาที่มีผู้วิพากษ์วิจารณ์การปราบปราม(ทฤษฎีการ)นี้ ว่าเป็นการคบคิดกันทำสิ่งที่ไม่ดี หรือเป็นแผนการลับในที่มีดี เหมาะจะอ้างว่า “นี่ไม่ใช่แผนการลับ แต่เป็นกลอุบายที่เปิดเผย”

การโทกหลวงมีบทบาทสำคัญมากต่อพรรคคอมมิวนิสต์จีนในการแสวงหาและดำรงไว้ซึ่งอำนาจการควบคุม จีนเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานที่สุดและสมบูรณ์ครบถ้วนมากที่สุดในโลก และปัญญาชนชาวจีน มีความศรัทธาในประวัติศาสตร์มาแต่โบราณกาล ชาวจีนใช้ประวัติศาสตร์ในการประเมินความจริงในปัจจุบัน หรือแม้แต่การพัฒนาจิตวิญญาณของตน การใช้ประวัติศาสตร์มารองรับระบอบการปกครองในปัจจุบัน พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้เปลี่ยนแปลงและซ่อนเร้นความจริงในประวัติศาสตร์ พรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้การโฆษณาชวนเชื่อและสิ่งพิมพ์ต่างๆในการเขียนประวัติศาสตร์ขึ้นมาใหม่ เริ่มต้นในช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง (770–476 BC ก่อนคริสต์ศักราช) และช่วงสงคราม (475–221 BC) จนถึงช่วงไม่นานมานี้คือช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์ได้ดำเนินมาเป็นระยะเวลากว่า 50 ปีนับตั้งแต่ปี 1949 ความพยายามทั้งหลายที่จะฟื้นฟูความจริงของประวัติศาสตร์ได้ถูกกีดกันและกำจัดโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีน

เมื่อการใช้ความรุนแรงเริ่มอ่อนแรงลงจนไม่สามารถรักษาไว้ซึ่งความสามารถในการควบคุม พรรคคอมมิวนิสต์จีนจะใช้การโกหกหลอกลวงแทน และกลบเกลื่อนการปกครองโดยใช้ความรุนแรง

เราต้องยอมรับว่า การโกหกหลอกลวงไม่ได้ถูกสร้างขึ้นโดยพรรคคอมมิวนิสต์ แต่เป็นการกระทำที่เลวร้ายมาแต่โบราณกาลที่พรรคคอมมิวนิสต์นำมาใช้ประโยชน์โดยปราศจากความละอาย พรรคคอมมิวนิสต์จีนสัญญาว่าที่ดินจะเป็นของชาวนา โรงงานจะเป็นของแรงงาน อีสราภาพและประชาธิปไตยเป็นของปัญญาชน ความสงบสุขจะเป็นของทุกคน สัญญาเหล่านี้ไม่เคยเป็นจริง ชาวจีนยุคหนึ่งตายไปโดยยังถูกโกหก ยุคถัดมาก็ยังคงถูกหลอกลวง นี่เป็นความน่าเศร้าใจที่สุดของชาวจีน นี่เป็นแง่มุมที่โหดร้ายที่สุดของชาติจีน

III. หลักการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

ในการโต้วาทีทางทีวีครั้งหนึ่ง ระหว่างคู่แข่งชั้นซิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐ เมื่อปีค.ศ.2004 คู่แข่งคนหนึ่งกล่าวว่า กลยุทธ์นั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามต้องการ แต่ไม่ควรเปลี่ยน “ความเชื่อ” หรือ “แก่นแท้” หาไม่แล้ว “เขาก็ไม่น่าเชื่อถือ”⁶ คำพูดประโยคนี้อธิบายชัดถึงหลักการทั่วไปจริงๆ

พรรคคอมมิวนิสต์เป็นตัวอย่างที่เป็นแม่แบบของกรณีนี้ได้ อย่างเช่น ตั้งแต่ก่อตั้งมาเมื่อ 80 ปีก่อน พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้จัดการประชุมใหญ่ของตัวแทนระดับชาติ 16 ครั้ง และแก้ไขกฎของพรรคทั้ง 16 ครั้ง ในช่วง 5 ทศวรรษที่ยึดอำนาจรัฐได้ พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้เปลี่ยนแปลง 5 เรื่องหลักของรัฐธรรมนูญจีน

อุดมการณ์ของพรรคคอมมิวนิสต์คือ ความเท่าเทียมกันทางสังคมจะนำไปสู่สังคมนิยมคอมมิวนิสต์ แต่ทุกวันนี้ประเทศจีนที่ปกครองโดยระบอบคอมมิวนิสต์กลับกลายเป็นประเทศที่มีความไม่เท่าเทียมกันทางด้านเศรษฐกิจมากที่สุดในโลก สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีนหลายคนกลายเป็นมหาเศรษฐี ในขณะที่ประชาชนจีน 800 ล้านคนยังใช้ชีวิตด้วยความยากจน

แนวทฤษฎีของพรรคคอมมิวนิสต์จีนเริ่มมาจากแนวคิดมาร์กซิสต์-เลนิน ต่อมาได้มีการต่อเติมเป็นแนวคิดเหมา มาเป็นแนวคิดของเติ้ง จนมาถึงปัจจุบันได้รับความคิดเจียงเข้าไปด้วย เรียกว่า “ทฤษฎี 3 ตัวแทน” แนวคิดของมาร์กซและเหมาไม่ได้สอดคล้องกับความคิดของเติ้งและเจียงทั้งหมด แต่มันกลับตรงกันข้าม ทฤษฎีแบบจับฉ่ายที่ใช้โดยพรรคคอมมิวนิสต์จีนกล่าวได้ว่าเป็นการผสมผสานความแตกต่างของทฤษฎีคอมมิวนิสต์ที่หาได้ยากมากในประวัติศาสตร์ของมนุษย์

กฎเกณฑ์ของพรรคคอมมิวนิสต์มีส่วนขัดแย้งระหว่างกันและกันเป็นอย่างมาก จากแนวคิดการประสานกลมกลืนกับประชาคมโลก มาเป็นรัฐประชาชาติ จนสุดซึ้งกลายเป็นชาตินิยมในทุกวันนี้ จากการกำจัดการสิทธิส่วนบุคคลและการใช้ประโยชน์จากชนชั้น ไปสู่แนวคิดในการส่งเสริมให้นายทุนเข้าร่วมกับพรรคฯ กฎเกณฑ์เมื่อวานนี้กลับตรงกันข้ามกับการเมืองในวันนี้ และคาดว่าจะเปลี่ยนแปลงต่อไปอีกในวันพรุ่งนี้ ไม่ว่าพรรคคอมมิวนิสต์จีนจะเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์บ่อยแค่ไหน เป้าหมายยังคงแจ่มชัด คือการได้มาและดำรงไว้ซึ่งอำนาจ และการรักษาการควบคุมสังคมอย่างสมบูรณ์

ในประวัติศาสตร์ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนมีการเคลื่อนไหวมากกว่า 12 ครั้ง ที่เป็นการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด ในความเป็นจริง การต่อสู้ทั้งหมดนี้ได้ เกิดขึ้นพร้อมๆกับการถ่ายโอนอำนาจที่มีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์พื้นฐานของพรรค

การเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ทุกครั้งมาจากการเผชิญวิกฤตการณ์ซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ของพรรคคอมมิวนิสต์จีน คุณค่าความชอบธรรมทางกฎหมายและความอยู่รอด ไม่ว่าจะเป็นการร่วมมือกับพวกก๊กมินตั๋ง นโยบาย

ต่างประเทศในการสนับสนุนอเมริกา การปฏิรูปเศรษฐกิจ การขยายตลาด หรือการส่งเสริมความเป็นชาตินิยม การตัดสินใจเหล่านี้เกิดขึ้นในช่วงวิกฤต ซึ่งทั้งหมดต้องทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจและเพื่อความแข็งแกร่งของอำนาจ รอบนี้ปราบปรามกลุ่มนี้ ต่อมาเลิกปราบปราม การเปลี่ยนกลุ่มที่ถูกพรรคคอมมิวนิสต์จีนปราบปรามมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์พื้นฐานของพรรคคอมมิวนิสต์จีนอยู่เสมอ

มีสุภาสิตตะวันตกกล่าวว่า ความจริงจะคงอยู่ แต่การโกหกหลอกลวงเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งเป็นคำพูดที่เป็นปราชญ์

IV. วิธีที่คุณลักษณะของพรรคเข้าแทนที่และกำจัดคุณลักษณะของคน

พรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็นระบอบอำนาจนิยมตามแนวลัทธิเลนิน ตั้งแต่เกิดพรรคฯขึ้นมา มีการจัดตั้ง 3 สายหลักคือ สายภูมิปัญญา สายการเมือง และสายการจัดการองค์การ สายภูมิปัญญาหมายถึงหลักปรัชญาพื้นฐานของพรรคคอมมิวนิสต์ สายการเมืองหมายถึงการกำหนดเป้าหมาย และสายการจัดการองค์การหมายถึงวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายภายใต้รูปแบบของการจัดการองค์การอย่างเข้มงวด

ข้อกำหนดที่สำคัญที่สุดของสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ทุกคนและคนที่อยู่ภายใต้การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์จีนคือต้องเชื่อฟังคำสั่งอย่างไม่มีเงื่อนไข นี่คือนโยบายของสายการจัดการองค์การ

ในประเทศจีน คนส่วนใหญ่จะรู้จักบุคลิกสองแบบของสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีน สำหรับภาคเอกชน สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็นคนธรรมดาที่ประกอบด้วยความรู้สึกแห่งความสุข ความโกรธ ความเศร้าและความสนุกสนาน พวกเขามีชีวิตวิญญานของมนุษย์ธรรมดาและมีจุดอ่อน พวกเขาอาจจะเป็นพ่อ แม่ สามี ภรรยา หรือเพื่อน แต่ที่ถูกวางไว้เหนือคุณลักษณะตามธรรมชาติของมนุษย์และความรู้สึกก็คือคุณลักษณะของพรรค ซึ่งตามข้อกำหนดของพรรคคอมมิวนิสต์คืออยู่เหนือความเป็นมนุษย์ ดังนั้นความเป็นมนุษย์กลายเป็นการเปรียบเทียบสัมพัทธ์และเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่ธรรมชาติของพรรคกลายเป็นความสมบูรณ์โดยไม่มีข้อสงสัยหรือคัดค้าน

ในช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม เป็นเรื่องธรรมดาที่พ่อและลูกจะทำให้อีกฝ่ายทุกข์ทรมาน สามี-ภรรยาทะเลาะเบาะแว้งกัน แม้มกับลูกสาวฟ้องซึ่งกันและกัน ลูกศิษย์และครูปฏิบัติต่อกันเหมือนศัตรู คุณลักษณะของพรรคฯ ก่อให้เกิดความขัดแย้งและความเกลียดชัง ในช่วงเริ่มต้นของขบวนการพรรคคอมมิวนิสต์จีน เจ้าหน้าที่ระดับสูงของพรรคคอมมิวนิสต์จีนหลายคนรู้สึกหมดหนทางเนื่องจากสมาชิกในครอบครัวถูกกล่าวหาว่าเป็นศัตรูทางชนชั้น และนี่เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มีแรงผลักดันจาก “คุณลักษณะของพรรคฯ”

อำนาจของคุณลักษณะของพรรคที่เหนือความเป็นปัจเจกบุคคล เป็นผลมาจากการปลุกฝังสิ่งเหล่านี้เข้าไป(ล้างสมอง)เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน การปลุกฝังนี้เริ่มตั้งแต่ชั้นเตรียมอนุบาลและชั้นอนุบาล เป็นที่ที่การตอบคำถามตามการบีบบังคับของพรรคฯจะได้รับรางวัล เป็นคำตอบที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นเด็กและธรรมชาติความเป็นมนุษย์ของเด็ก นักเรียนได้รับการศึกษาด้านการเมืองตั้งแต่ชั้นประถมต้น ประถมปลาย ตลอดไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย พวกเขาเรียนรู้ที่จะปฏิบัติตามคำตอบมาตรฐานตามการบีบบังคับของพรรคฯเท่านั้น ผู้ที่ไม่ทำตามจะไม่ได้รับอนุญาตให้สอบผ่านและไม่สำเร็จการศึกษา

สมาชิกพรรคต้องพูดในที่สาธารณะให้สอดคล้องกับกรอบของพรรคเสมอ ไม่ว่าเขาจะรู้สึกอย่างไรโดยส่วนตัว โครงสร้างทางองค์การของพรรคคอมมิวนิสต์จีนเป็นพีระมิดที่มีขนาดมหึมา โดยมีศูนย์รวมอำนาจอยู่

บนสุดทำการควบคุมทุกระดับชั้น โครงสร้างที่เป็นเอกลักษณ์นี้เป็นหนึ่งในลักษณะที่สำคัญที่สุด ของระบบคอมพิวเตอร์จีน เป็นลักษณะที่เอื้อต่อการปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันที่สมบูรณ์แบบ

ทุกวันนี้พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้เสื่อมทรามลงกลายเป็นแค่องค์กรทางการเมืองที่ดิ้นรนเพื่อรักษาไว้ซึ่งประโยชน์ส่วนตน มันไม่ได้แสวงหาเป้าหมายที่สูงส่งของคอมมิวนิสต์อีกต่อไปแล้ว อย่างไรก็ตาม โครงสร้างองค์กรของคอมมิวนิสต์ก็ยังคงอยู่ ความต้องการของพรรคที่ต้องการให้คนปฏิบัติตามอย่างไม่มีเงื่อนไขก็ยังมิได้เปลี่ยนแปลง พรรคยังคงวางตำแหน่งตัวเองให้อยู่เหนือมนุษยชาติและคุณลักษณะของมนุษย์ และพร้อมที่จะกำจัดองค์กรใด ๆ หรือบุคคลใด ๆ ที่มีที่ท้าวาจะเป็นภัยต่ออำนาจของพรรค ไม่ว่าจะเป็นพลเมืองธรรมดา ๆ หรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงในพรรคก็ตาม

V. สิ่งชั่วร้ายที่เป็นปรปักษ์ต่อธรรมชาติและคุณลักษณะของมนุษย์

ทุกสรรพสิ่งใต้ฟ้าต่างเป็นไปตามวัฏจักรแห่งการ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมไป และดับสูญ

สังคมที่ไม่ใช่คอมมิวนิสต์ต่างจากระบบปกครองแบบคอมมิวนิสต์ แม้แต่การปกครองระบบรวบอำนาจเบ็ดเสร็จและระบอบเผด็จการที่เข้มงวดก็ยังยอมให้มีการรวมกลุ่มและตัดสินใจได้เองในระดับหนึ่ง ที่จริงการปกครองสังคมนิยมโบราณยึดหลักโครงสร้างแบบคู่ ในเขตชนบทกลุ่มตระกูล(แซ่)เป็นศูนย์กลางของหน่วยสังคมนิรหระ ขณะที่เขตเมืองมีการรวมกลุ่มกันตามอาชีพการงาน รัฐบาลที่บริหารแบบบนสู่ล่าง ไม่ได้ขยายไปสู่ระดับต่ำกว่าเทศมณฑล

ระบอบนาซีซึ่งเป็นระบอบการปกครองแบบเผด็จการที่มีความโหดร้ายมากที่สุดพอ ๆ กับคอมมิวนิสต์ ยังยอมให้มีสิทธิในการครอบครองทรัพย์สินของตนเอง แต่ระบอบคอมมิวนิสต์จะทำลายล้างทุกอย่างองค์กรในสังคมนิตถอนรากถอนโคน รวมถึงหน่วยสังคมที่เป็นอิสระจากพรรคและแทนที่ด้วยโครงสร้างแบบศูนย์รวมอำนาจในระดับสูงจากบนลงล่าง

ถ้าโครงสร้างสังคมแบบล่างสู่บนนั้น ยินยอมให้มีการตัดสินใจด้วยตนเองของแต่ละบุคคลหรือแต่ละกลุ่ม ได้ตามธรรมชาติแล้วละก็ ระบอบคอมมิวนิสต์ก็จะเป็นสิ่งที่ต่อต้านกับธรรมชาติในแง่มุมนี้

พรรคคอมมิวนิสต์ไม่ได้ยึดถือมาตรฐานที่เป็นสากลของธรรมชาติมนุษย์ แนวคิดของความดี-ความเลวตลอดจนกฎหมายและกฎเกณฑ์ต่างๆจะถูกจัดการตามอำเภอใจ คอมมิวนิสต์ไม่ยอมให้มีการฆาตกรรม เว้นแต่กลุ่มคนซึ่งถูกจัดว่าเป็นศัตรูของพรรค ความสัมพันธ์ฉันพ่อ-แม่และลูกตามศีลธรรมอันดีเป็นสิ่งที่พรรคยอมรับ เว้นแต่พ่อ-แม่เหล่านั้นถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่เป็นศัตรูของพรรค ความเมตตา กรุณา ความถูกต้อง การยอมรับทางศีลธรรม/สังคม ปัญญา และความซื่อสัตย์ ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ดี แต่จะนำมาใช้ไม่ได้หากพรรคไม่เต็มใจหรือไม่ต้องการพิจารณาคุณค่าความดีเหล่านี้ พรรคคอมมิวนิสต์ได้โค่นล้มมาตรฐานสากลสำหรับคุณลักษณะของมนุษย์อย่างสิ้นเชิง และสร้างตัวเองตามหลักการที่ต่อต้านกับคุณลักษณะของมนุษย์

สังคมที่ไม่ใช่คอมมิวนิสต์โดยทั่วไปจะคำนึงถึงลักษณะคู่ของมนุษย์ คือความดี-ความเลว พวกเขายึดถือในพันธะสัญญาทางสังคมที่แน่นอนในการรักษาคุณภาพของสังคม แต่ในสังคมคอมมิวนิสต์แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของมนุษย์มักจะถูกปฏิเสธ ไม่ยอมรับรู้เรื่องความดี-ความเลว การกำจัดแนวคิดเรื่องความดี-ความเลวตามหลักของมาร์กนั้น เป็นการล้มล้างโครงสร้างส่วนบนของสังคมเก่าอย่างสิ้นเชิง

พรรคคอมมิวนิสต์ไม่เชื่อถือหรือศรัทธาในพระเจ้าหรือเทพ ไม่ว่าแม้แต่จะเคารพธรรมชาติทางด้านกายภาพ "ทำสงครามกับสวรรค์ ต่อสู้กับโลก ต่อสู้ดิ้นรนกับมนุษย์ด้วยกันเอง ชีวิตจึงจะมีความสุขสนุกสนานไม่รู้จบ" นี้เป็น

คติพจน์ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม ความทุกข์ยากที่ยิ่งใหญ่จึงเกิดขึ้นกับประชาชนจีน และผืนแผ่นดินจีน

ชาวจีนดั้งเดิมเชื่อถือในความเป็นเอกภาพของสวรรค์และมนุษย์ เหล่าจื่อพูดในเต๋า-เต๋อ-จิง ว่า “มนุษย์เดินตามโลก โลกเดินตามสวรรค์ สวรรค์เดินตามเต๋า และเต๋าเดินตามธรรมชาติ”⁷ มนุษย์และธรรมชาติดำรงอยู่ภายใต้ความสัมพันธ์ที่กลมกลืนกับจักรวาลอย่างต่อเนื่อง

พรรคคอมมิวนิสต์เป็นสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่ง แต่มันต่อต้านธรรมชาติ สวรรค์ โลกและมนุษยชาติ มันเป็นสิ่งชั่วร้ายที่ต่อต้านจักรวาล

VI. ลักษณะบางประการของสิ่งชั่วร้ายที่ครอบงำ

องค์กรต่างๆของพรรคคอมมิวนิสต์เองไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมที่ก่อประโยชน์หรือสร้างสรรค์ใดๆ เมื่อได้มาซึ่งอำนาจ พวกเขาจะเกาะติดอยู่กับประชาชน ควบคุมและจัดการประชาชน พวกเขาขยายอำนาจลงไปสู่หน่วยพื้นฐานที่สุดของสังคม ทั้งนี้เพราะมันกลัวที่จะสูญเสียการควบคุม พวกมันผูกขาดทรัพยากรในการผลิตและยึดครองทรัพย์สินของสังคม

ในประเทศจีน พรรคคอมมิวนิสต์จีนแผ่ขยายไปทั่วทุกที่และควบคุมทุกสิ่งทุกอย่าง แต่ไม่มีใครเคยเห็นบันทึกทางบัญชีของพรรคคอมมิวนิสต์จีน มีเฉพาะบันทึกทางบัญชีของรัฐ รัฐบาลท้องถิ่นและวิสาหกิจ จากรัฐบาลกลางจนถึงกรรมการหมู่บ้านในชนบท เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองในทุกระดับมักจะมีตำแหน่งต่ำกว่าเจ้าหน้าที่กลุ่มแกนนำของพรรคคอมมิวนิสต์เสมอ ดังนั้น ข้าราชการฝ่ายปกครองจึงต้องปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการพรรคคอมมิวนิสต์ที่อยู่ในระดับเดียวกัน ค่าใช้จ่ายของพรรคได้มาจากหน่วยปกครองต่างๆและรวมอยู่กับฝ่ายปกครอง

การจัดองค์การของพรรคคอมมิวนิสต์จีนเหมือนการครอบงำของวิญญาณชั่วร้ายขนาดมหึมา ซึ่งจะเกาะติดกับทุกหน่วยงานและทุกเซลล์ของสังคมจีนอย่างเหนียวแน่นเหมือนเงาที่ติดตามวัตถุ มันแทรกซึมเข้าไปในทุกหลอตเลือดฝอยและทุกเซลล์ของสังคมในระดับลึกด้วยหลอตเลือดขนาดเล็กที่สุด มันจึงสามารถควบคุมและจัดการกับสังคมได้

โครงสร้างที่แปลกประหลาดของการครอบงำที่ชั่วร้ายนี้เคยมีอยู่ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ในอดีต ไม่ว่าจะเป็นแค่บางส่วนหรือเป็นการชั่วคราว แต่ก็ไม่เคยดำเนินอยู่ได้นานและไม่สามารถควบคุมสังคมได้อย่างสมบูรณ์ เหมือนกับการปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์

ด้วยเหตุนี้ ชาวนาจีนจึงมีชีวิตอยู่อย่างยากจนและทำงานหนัก พวกเขาไม่เพียงแต่ต้องคอยสนับสนุนเลี้ยงดูเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองแบบดั้งเดิม แต่ยังรวมถึงแกนนำคอมมิวนิสต์จำนวนมาก หรืออาจมีจำนวนมากกว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองด้วย

ด้วยเหตุนี้ คนงานจีนต้องตกงานเป็นจำนวนมาก หลอดดูดเลือดที่ครอบงำอยู่ทั่วไปหมดของพรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ดูดเอาเงินทุนจากโรงงานของพวกเขาเป็นเวลาหลายปี

ด้วยเหตุนี้ ปัญญาชนจีนจึงพบว่ามันช่างยากเย็นยิ่งนักที่ปัญญาชนจะมีอิสรภาพในความคิด นอกจากผู้จัดการของพวกเขาแล้ว ยังมีเงาของพรรคคอมมิวนิสต์จีนแผ่อยู่ทุกหนแห่งโดยไม่ทำอะไรมากนอกจากคอยจับตามองประชาชน

วิญญูณที่ครอบงำอยู่ต้องคอยควบคุมจิตใจเหยื่ออย่างสมบูรณ์เพื่อดูดถ่ายพลังงานสำหรับการอยู่รอดของมัน

ด้วยหลักรัฐศาสตร์สมัยใหม่ อำนาจมาจาก 3 แหล่งสำคัญ คือ กำลัง ความมั่งคั่ง และความรู้ พรรคคอมมิวนิสต์ไม่เคยลังเลต่อการใช้การควบคุมแบบผูกขาดและใช้กำลังในการแย่งชิงและปล้นทรัพย์สินจากประชาชน ที่สำคัญว่านั่นก็คือพวกมันได้ลิตรอนเสรีภาพในการพูดและการตีพิมพ์ของประชาชน มันได้ทำลายจิตวิญญาณและเจตจำนงของประชาชนเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจการควบคุมอย่างสมบูรณ์แบบ จากแง่มุมนี้ การครอบงำที่ชั่วร้ายของพรรคคอมมิวนิสต์จึงควบคุมสังคมไว้ได้อย่างเหนียวแน่น ซึ่งไม่มีระบอบปกครองใดในโลกที่จะมาเปรียบได้

VII. สืบสวนตนเองและกำจัดการครอบงำของพรรคคอมมิวนิสต์

ในแถลงการณ์ของคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นเอกสารแรกในโปรแกรมเอกสารของพรรคคอมมิวนิสต์ มาร์กซประกาศว่า “ในปีค.ศ.1848 สิ่งชั่วร้ายตนหนึ่งกำลังหลอกหลอนยุโรปอยู่ มันคือสิ่งชั่วร้ายคอมมิวนิสต์”⁸ กว่าหนึ่งศตวรรษต่อมา ลัทธิคอมมิวนิสต์ยังเป็นมากกว่าสิ่งชั่วร้ายที่หลอกหลอน ทว่ามันได้ครอบงำ(สิง)ร่างวัตถุที่จับต้องได้ มันแพร่ระบาดไปทั่วโลกราวกับโรคระบาด เช่นฆ่าคนไปนับสิบล้านและแย่งชิงทรัพย์สินสมบัติรวมทั้งจิตวิญญาณอิสระของคนนับหลายร้อยล้านไปด้วย

ข้อบัญญัติพื้นฐานของพรรคคอมมิวนิสต์คือให้ยึดทรัพย์สินส่วนบุคคลทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อขจัด “ชนชั้นแสวงหาผลประโยชน์” ทรัพย์สินส่วนบุคคลคือพื้นฐานของสิทธิทางสังคมทั้งหมดและมักจะอยู่ในวัฒนธรรมประจำชาติคนที่ถูกปล้นทรัพย์สินส่วนตัวก็มักจะสูญเสียอิสรภาพทางจิตวิญญาณด้วย นอกจากนี้ ยังอาจสูญเสียเสรีภาพในการเรียกร้องสิทธิทางสังคมและการเมืองด้วย

เมื่อเผชิญกับวิกฤตแห่งการอยู่รอด พรรคคอมมิวนิสต์จีนจึงถูกบีบให้ปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศจีนในช่วงปีค.ศ.1980 สิทธิในการครอบครองทรัพย์สินบางอย่างถูกคืนให้กับประชาชน นี่เป็นการสร้างรูรั่วให้กับกลไกการควบคุมขนาดมหึมาของพรรคคอมมิวนิสต์จีน รูรั่วนี้อย่างยิ่งขยายใหญ่มากขึ้นเมื่อสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีนต่างดิ้นรนที่จะสะสมสมบัติของตัวเอง

พรรคคอมมิวนิสต์จีนและสิ่งชั่วร้ายที่สิงอยู่ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากพลังอำนาจ การโกหกหลอกลวงและการปรับรูปโฉมและภาพลักษณ์ของมันอยู่เสมอ ได้ฉายแววแห่งความเสื่อมทราม มักจะตื่นเต้นตกใจทุกครั้งที่ถูกรบกวนเพียงเล็กน้อย มันพยายามที่จะเอาตัวรอดด้วยการสะสมโภคทรัพย์ให้มากยิ่งขึ้น เพิ่มการควบคุมให้หนาแน่นขึ้น แต่การกระทำเหล่านี้มีแต่ทำให้วิกฤตการณ์รุนแรงขึ้น

ทุกวันนี้ประเทศจีนดูเหมือนจะเจริญรุ่งเรืองและมั่งคั่ง แต่ความขัดแย้งทางสังคมก็ได้ก่อตัวขึ้นจนถึงระดับที่ไม่เคยมีมาก่อน ด้วยการใช้อุบายทางการเมืองที่ผ่านมา พรรคคอมมิวนิสต์จีนพยายามที่อาจพยายามถอยหลังกลับมาพูดเกี่ยวกับการสังหารหมู่ที่จัตุรัสเทียนอันเหมินหรือฝ่าหลุนกงใหม่ หรือเลือกศัตรูกลุ่มใหม่ เพื่อสืบทอดการใช้อำนาจที่น่าสะพรึงกลัวต่อไป

ชาติจีนตอบสนองการเผชิญหน้ากับการทำหายต่างๆในช่วง 100 ปีที่ผ่านมา ด้วยการนำเข้าอาวุธ ปฏิรูประบบ และประกาศใช้การปฏิวัติที่ดุเดือดและรุนแรง มีผู้เสียชีวิตจำนวนมากจนนับไม่ถ้วน วัฒนธรรมที่มีมาแต่เดิมถูกละทิ้ง ดูเหมือนว่าวิธีการตอบสนองนี้จะล้มเหลว เมื่อความวุ่นวายและความกังวลใจครอบงำชาวจีน พรรคคอมมิวนิสต์จีนจะรีบฉวยโอกาสนี้โดดเข้าไปในเหตุการณ์และในที่สุดได้เข้าควบคุมอารยธรรมเก่าแก่แห่งสุดท้ายของโลกไว้

สำหรับการทำหลายอย่างในอนาคต ชาวจีนจะต้องเป็นผู้เลือกเองอีกครั้งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าสิ่งที่เขาเลือกจะเป็นอะไร ประชาชนจีนทุกคนต้องเข้าใจว่าความหวังใดๆที่เหลืออยู่กับพรรคคอมมิวนิสต์จีนมีแต่จะทำให้ความเสียหายที่มีต่อชาติจีนมากขึ้นอีก และยังเป็นการเพิ่มพลังใหม่ให้กับสิ่งชั่วร้ายที่ครอบงำพรรคคอมมิวนิสต์จีน

เราต้องละทิ้งภาพลวงตาทั้งหมด สำนวญตัวเราเองอย่างถี่ถ้วนโดยปราศจากอิทธิพลของความเกลียดชัง ความโลภ หรือความทะยานอยากใดๆ มีแต่ทำเช่นนี้เราจึงจะสามารถหลุดพ้นจากการควบคุมที่น่าสยดสยองของวิญญูณที่ครอบครองพรรคคอมมิวนิสต์จีนในช่วง 50 ปีที่ผ่านมา ในนามของชาติเสรีเราจะสามารถฟื้นฟูอารยธรรมจีนขึ้นมาได้อีกครั้งบนพื้นฐานของการเคารพต่อคุณลักษณะของมนุษย์และความเมตตาต่อทุกสรรพสิ่ง